

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Anykščiai

1979 m.

rugsėjo

20 d.

Ketvirtadienis

Nr. 109(3999)

Kaina 2 ap.

Eina nuo 1948 m.

TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo

ISAKAS

DEL TSRS LIAUDIES MOKYTOJO GARBĖS VARDŲ
SUTEIKIMO BENDROJO LAVINIMO MOKYKLŲ
MOKYTOJAMSUž ypatingus nuopelnus, mokant ir komunistiškai
auklėjant moksleivius, suteikti TSRS liaudies mokytojo
garbės vardą:

LIETUVOS T.:

Eugenijai Vingrienei — Anykščių 2-osios vidurinės
mokyklos direktoriaus pavaduotojai, Anykščių rajonas.TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Pirmininkas
L. BREZNEVASTSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo sekretorius
M. GEORGADZE

Maskva, Kremlius, 1979 m. rugsėjo 17 d.

DARBŠTUOLIAMS — VISUOTINĖ PAGARBA. SEKIME JŲ PAVYZDŽIUI!

Gražūs pieno gamintojų pasiekimai

Anykščių rajono „Svytu-
to“ kolūkiečių gyvulininkystės
darbuotojai dar šio mėnesio
viduryje baigė įvykdyti pieno
pardavimo valstybei trijų
ketvirčių planą su papildoma
užduotimi, o šiai dienai į ple-
no perdirbimo įmones jau
pristatyta artį trylikos tūks-
tantų centnerių pieno.

Užklaustas apie tai, kas
sąlygojo tuos ženklius pieno
gamintojų pasiekimus, ūkio
vyr. zootechnikas Petras
Baltrūnas pirmiausia paminė-
jo nuoširdų, atsidavusį mel-
žėjų darbdžių kasdieninį
darbą. Nemažiau svarus in-
dėlis tenka ir kruopščiai su-
pratingai sprendžiamoms
galvijų reprodukcijos klau-
simams, ko pasekoje tie tik
pastebimai išaugo bendras

melžiamų šviežiapienių kar-
vių skaičius, bet ir banda pa-
sipildė produktyviomis pirma-
versėmis. Ženklesniems pa-
siekimams kelią grindė šei-
mininkiškas ganyklų panau-
dojimas, papildomas galvijų
šėrimas koncentratais bei ža-
liąja mase.

Nemažiau pastebimas vaid-
muo mobilizuojant visų dir-
bančiųjų pastangas pirmalal-
kiam devynių mėnesių pieno
gamybos užduočiai įvykdymui
buvo veiksmingas, žmonių
sugebėjimus ir iniciatyvą ug-
dantis pieno gamintojų tar-
pusavio socialistinis lenkty-
niavimas. Antai melžėja Ona
Siaučūnienė savo darbo ko-
lektyvul jau rugsėjo pirmąją
pranešė, jog iš kiekvienos

karvės primelžė vidutiniškai
po 3574 kilogramus pieno ir
visu mėnesiu ankščiau laiko
gerokai viršijo trečiojo ket-
virčio pabaigai užsibrėžtus
asmeninius įsipareigojimus.
Pirmūnės pavyzdys įkvėpė ir
kitas Naujonių fermos mel-
žėjas: Petronė Pušėckina,
Tamara Asačiovą, Mariją La-
zutienę taipogi jau darbuo-
jasi sekančio penkmečio są-
skaiton.

Realiai pasvėrusi savo ga-
limybes, šiomis dienomis
darbo veteranė Ona Siaučū-
nienė prisidėmė naują užduo-
tį — iki Didžiosios Spalio
socialistinės revoliucijos 62-

ujų metinių įvykdyti asmeni-
nius melinius įsipareigojimus,
iš kiekvienos prižiūrimos kar-
vės primelžti po 4561 kilogra-
mą pieno. Tiek šios iniciaty-
vos sumanytojos, tiek kitų
švyturiečių pieno gamintojų
užmojų įgyvendinimui nema-
žą reikšmę turės netrukus
prasidėsiantis gyvulių žieno-
jimo metas. „Svyturio“ kol-
ūkiečiai žiemai ne-
priekaištingai paruošė visas
karvėms bei veislinio prieau-
gio tvartus, išnaudodami vi-
sus galimus rezervus dabar
stengiasi pagausinti galvijų
šėrimui sukaupytą pašarų iš-
teklius.

L. Vaitonis

Darna žemdirbių ir talkininkų darbe

„Gintaro“ kolūkiečių žemdir-
biai, specializuodamiesi bul-
vių auginimo srityje, šiemet
augino šią kultūrą 90 hektarų
pločiu. Praeitą savaitę bulvia-
kasio darbai šiame kolūkyje
įgavo iš tikrųjų platų užmo-
jį. Esant palankesnioms dar-
bo sąlygoms traktorininkai
Petras Ramanauskas, Stepas
Augulis, Vladas Baškauskas
ir Jurgis Digimas, panaudo-
dami bulvių kasamasias, bul-
viakasyje sutelktiems ūkio
žemdirbiams ir talkininkau-
jantiems studentams bei
moksleiviams iš ankstyvo
ryto paruošdavo darbų
frontą. Todėl kasdien, dirbant
sufartinai, nuo 6—7 hektarų
pločio gumbai jau susirasda-
vo prieglobstį klojimuose.
Nors pastarosiomis dienomis
bulviakasio darbų organiza-
vimui trukdė lietingos oro
sąlygos, tačiau gintariečiai
kartu su savo darbščiaisiais

talkininkais iki užvakarykš-
tės dienos buvo jau nukasę
bulves nuo 30 hektarų. Ja-
nušavos gamybinio sekto-
riaus laukuose, nurenkant iš
dirvų bulves, stropiai žem-
dirbiams talkininkauja apie
70 Anykščių antrosios vidu-
rinės mokyklos moksleivių, o
Kavarsko vidurinės mokyklos
90 moksleivių sutartinai dir-
bo Rėpsėnu ir Pienionių sek-
torių laukuose. Į pagalbą
žemdirbiams kasdien atsku-
bėdavo ir apie pusšimtį Da-
bužių aštuonmetės mokyklos
moksleivių.

Kolūkiečių pirmininkas Juo-
zas Acus ir kiti šio ūkio spe-
cialistai šiltai atsiliepia apie
talkininkaujančių Kauno po-
litechnikumo 48 studentų
nuoširdų trūsą. Tarp dviejų
grupių, kurioms vadovauja
šio politechnikumo dėstyto-
jai Arvydas Liutvinas ir Ana-
tolijus Drabaliukas, išsivystė
socialistinis lenktyniavimas. Šių
grupių darbo rezultatai operaty-
viai atsispindi leidžiamame
biuletenyje. Vidutiniškai kiek-
vienas politechnikumo stu-
dentas per darbo dieną pri-
rėnką po 900 kg bulvių.

Talkininkaujantiems poli-
technikumo studentams ūkio
šeimininkai pasistengė suda-
ryti geras buities sąlygas.
Kultūrinio masinio darbo
priemonių plane numatyta
poilsio dienomis studentams
surengti išvykas į įžymesnes
Anykščių rajono literatūrinės
vietoves. Gintariečiai — kul-
tūros įstaigų darbuotojai or-
ganizuos studentams koncer-
tą, o taip pat įvyks studentų
susitikimas su kolūkyje gy-
venančiais Didžiojo Tėvynės
karo dalyviais ir darbo pir-
miniais. Studentai su vietos
jaunimu šiomis dienomis iš-
bandys jėgas organizuotose
draugiškose krepšinio ir tink-
linio varžybose.

St. Vaitkus

Darbu įtampa neatslūgsta

Prastai užderėjus pavasari-
m, stengiamės pašarų atsargas
artėjantiems žiemėjimo laiko-
tarpui papildyti silosų. Jo
gamybos užduotį — 2000 to-
nų — jau esame įvykdę. Tuo
tarpu užaugo vešli naujai įsė-
ty pievų žolė, gražus dobilų
atolas. Kolūkiečių mechaniza-
toriai Anicetas Auglys ir An-
tanas Tamošiūnas skuba
pjauti ir smulkinti žaliąją
masę. Ji silosuojama kartu
su šiaudais, kuriuos smulki-
na traktorininkas Aloyzas
Gutauskas. Šią savaitę esa-
me pasiryžę susiegti dar vie-
ną 500 t talpos silosą trans-
šeja.

Gausus talkininkų būrys —
27 Kauno politechnikumo
moksleiviai ir kita tiek
Anykščių J. Biliūno viduri-
nės mokyklos moksleivių
padeda mūsų kolūkiečių žemdir-
biams rinkti bulvių gumbus,
kuriuos bulviakasiomis išbar-
to dirvose mechanizatoriai
Alfonas Gutauskas, Jonas
Slapšys ir Valdas Bagočiū-
nas. Šios savaitės pabaigoje
bulviakasio tempai dar pa-
spartės, į talką įsijungus Vil-
niaus elektros suvirinimo
aparato gamyklos darbinin-
kams. Iš 65 ha auginamų
bulvių dabar esame nukasę
ketvirtadalį pločio.

Geriausiais terminais šie-
met pasėjome žiemkenčius.
Pirmoje rugsėjo pusėje ne-
įstengėme paspartinti dirvų
arimo darbų. Tačiau dabar
šiame bare darbuojasi jau
septyni mechanizatoriai. Jų
tarpe pirmąją Juozas Pipi-
ras, dailiai suaręs pirmąjį
šimtą hektarų. Tvarkingai ir
sparčiai verčia vagas trak-
torininkai Valdas Kavoliūnas,

Algimantas Čestavičius. Kas
savaitę susumuojami artojų
socialistinio lenktyniavimo
rezultatai, iškovojusiems dvi
pirmąsias vietas įteikiamos
premijos. Be to, kolūkiečių val-
dyba nusprendė mechaniza-
toriams, tvarkingai suaru-
siems pirmąjį 100 hektarų, už
kiekvieno sekančio hektaro
suarimą geriausiais terminais
— iki spalio 15-osios — papil-
domai išmokėti po 0,5 rublio.
Stengsimės ateinančių me-
tų derliui padėti kuo tvirtes-
nį pamatą. Po savaitės šak-
niavaisiams skirtas dirvas
pradėsime purkšti natrio tri-
chloracetatu, taip pat kratysi-
me ir aparsime organines
trąšas.

St. Puodžiukas

M. Melnikaitis kolūkiečio vyr.
agronomas, spaudos centro
„Derlius-79“ grupės narys

200 jaunųjų talkininkų

Kiekvieną rytą po du šim-
tus Troškūnų KPTM Nr. 2
auklėtinių — būsimųjų me-
chanizatorių, autošaltkvių
išvyksta talkininkauti žemdir-
biams. Moksleiviai padeda
nuimti šių metų derlių
„Aukštakalnių“, Andrioniškio,
„Vienybės“, K. Staro, Leva-
niškio, „Pirmyn į komuniz-
mą“, „Gegužės pirmosios“
kolūkiečių žemdirbiams. Profe-
sinės technikos mokyklos
auklėtiniai rauna ir tvarko li-
nus, kasa bulves, dirba prie
šiaudų vežimo. Jaunieji tal-
kininkai darbuosis kolūkiuo-
se iki spalio 6 dienos.

B. Vytaitis

Marijono Seštoko profesija — vairuotojas. Jau dvi-
dešimt trejus metus jo vairuojamą automašiną galima su-
tikti Levaniškio kolūkyje. Antros klasės vairuotojas, darbo
veteranas M. Seštoka, pats būdamas drausmingas, reik-
lus eismo taisyklių bei darbo drausmės pažeidėjams, rū-
pesingai prižiūri jam patikėtą sunkvežimį, todėl kasmet
pasiekia gražių darbo pergalių. Neblogai Marijonui seka-
si dirbti ir su grūdinių kultūrų nuėmimo kombainu.
Stal, praeitais metais jis tapo ūkio kombainininkų socia-
listinio lenktyniavimo nugalėtoju. Sėkmė šį kombainininką
 lydėjo ir šiemet, nors gamta nešykštė lietaus, darganių.

Vyta. Bagdono nuotrauka

Geriausieji rudeninio arimo artojai

1979 m. rugsėjo 17 dieną

Ūkio pavadinimas	Artojo pavardė, vardas	Trakto- riaus markė	Suarta viso (ha)	Pamainos išdirbis (ha)
„Anykščių šilėlio“ kol.	Strazdas Albinas	K-701	294	22
„Gimtosios žemės“ kol.	Marcinkevičius Povilas	T-74	179	7,1
K. Staro kol.	Dagelis Vaclovas	T-74	161	7
„Ateities“ kol.	Zabarskas Jonas	T-74	154	5
Naujasodžio t. ūkis	Barkauskas Kazys	T-74	150	8,8

Geriausieji rajono linų kombainininkai

1979 m. rugsėjo 17 dieną

Ūkio pavadinimas	Traktorininko pavardė, vardas	Trakto- riaus markė	Kombainininko pavardė, vardas	Kombaino markė	Nurauta linų (ha)	Pamainos išdirbis (ha)	Dirbta dienų
„Ateitis“	St. Bagdonas	MTZ-50		LKV-4T	69	5,3	13
„Atžalynas“	J. Kaunietis	MTZ-50	V. Imbrasas	LKV-4T	73	4,0	18
„Aušra“	R. Kuzulis	MTZ-50		LKV-4T	60	4	15

Parengti ir įvykdyti konkrečias priemones ateistiniam auklėjimui stiprinti. Padidinti komunistų ir komjaunuolių atsakomybę kovoje su religiniais prietarais.

Iš TSKP CK nutarimo „Dėl tolesnio ideologinio, politinio auklėjamojo darbo gerinimo“.

Religiniai prietarai neegzistuoja savaime, izoliuoti. Jie yra glaudžiai susiję su praeities atgyvenomis: su privačiasavinikiška psichologija, nacionalistinėmis prietarais, su senosios sanklodos šeimyniniuose buitiniuose santykiuose likučiais, su kai kurių gyventojų sluoksnių ir grupių kultūriniu atsilikimu.

Ateistinės pažiūros ir įsitikinimai žmogų užvaldo toli gražu ne iš karto. Jie susiformuoja palaipsniui, per ilgą laiką: kartais skausmingai. Ir kuo įvairesnės, aktyvesnės darbo su tikintais žmonėmis formos ir metodai, tuo greičiau pavyksta įveikti religinius prietarus.

Mokslinio ateistinio auklėjimo vienovė ir sąveika su kitomis ateistinės veiklos kryptimis — būtina kovos su religija, mokslinės materialinės pasaulėžiūros ugdymo efektyvumo sąlyga.

Partinės organizacijos yra sukaupusios didelį ateistinio darbo patyrimą. Daugelyje Lietuvos darbo kolektyvų dalis agitatorių, politinių informatorių, lektorių specializuojasi moralės ir ateizmo srityje. Šias problemas jie studijuoja politinio švietimo sistemoje, liaudies universitetuose. Rengiant lektorių, propagandistų ir agitatorių kadrus, pagrindinis dėmesys skiriamas argumentuotai,

suprantamai religinių dogmų, jų antihumanistinio kritikai. Kartu propagandistai ir agitatoriai mokomi giliai atskleisti komunistinės moralės turinį, jos gyvenimą teigiančią kurybinę jėgą.

Žmonėms pagal jų gyvenamąją vietą, kultūros namuose, klubuose, mokyklose vis daugiau skaitoma turiningų paskaitų apie mokslinio ateizmo problemas, organizuojami susitikimai su mokslininkais, pedagogais, psichologais, medicinos darbuotojais. Didelį pasisekimą turi šeimyninės vakaronės, specialūs vakarai „Jeigu jums daugiau kaip 30“.

Religija mūsų dienomis ne lokia jau nekenksminga ir anaipol nebaigia išnykti, kaip kai kas mano. Todėl neteisinga, kad dalis komunistų, partinio aktyvo taikstosi su religinėmis atgyvenomis. O svarbiausia — kovai su religija reikia rimto ideologinio pasiruošimo. Būtina nuodugniai susipažinti su religijos apraiškomis, jų konkrečiomis ypatybėmis, neužkliūti už „aštrių kampų“, kurie kartais nuginkluoja ateistą, žinoti šiuolaikinės religinės ideologijos subtilumus, žinoti, kaip ji modernizuojama.

Mokslinio ateistinio auklėjimo planuose turi būti atsižvelgta į visas nacionalines ir socialines demografines įvairių gyventojų grupių ypatybes.

Antai Dagestane viena iš efektyvių priemonių kovoje su religinėmis atgyvenomis, formuojant aktyvią ateistinę viešąją nuomonę, yra kaimo

sueigos. Tai istoriškai susiklosčiusi kalniečių kolektyvinės nuomonės reiškinio forma, kuri daro didžiulį poveikį žmonėms. Ruošdamos sueigas, pirminės partinės organizacijos, kaimo Tarybos kartu su Seniū tarybomis iš anksto numato ir apgalvoja klausimus, pateikiamus visuomenei svarstyti, iš anksto plačiai informuoja gyventojus. Ir, kas ypač svarbu, kaimo sueigoje kalba ne tik partiniai, tarybiniai, ideologiniai darbuotojai, bet ir ti-

my vakarai. Beveik visur paplito žiemos palydėtuvs, pavasario sutiktuvs, derliaus šventės.

Kai kuriuose RTFSR, Ukrainos, Baltarusijos, Kazachstano rajonuose populiarios vasaros atviros aikštelės, kuriose organizuojami masiniai ateistiniai renginiai, veikia pagyvenusių žmonių klubai, moterų klubai „Rasėlė“, „Ramunė“, jaunimo klubai pagal interesus „Promė-

mokslinio ateizmo pagrindus nagrinėja daugiau kaip 44 tūkstančiai klausytojų. Teorinis mokymasis glaudžiai siejamas su ateistinės propagandos įgūdžių kaupimu.

Ateistiniame auklėjime labai reikšmingas yra individualus darbas. Jo formos labai įvairios. Svarbiausia, kad tikintysis jaustų jautrų rūpinimąsi juo, nes tik tada mūsų ateistinė propaganda bus veiksminga.

Partinės organizacijos privalo ypač rūpintis ateistiniu moksleivių auklėjimu, vaikų, paauglių, jaunimo tvirtų mokslinių ateistinių pažiūrų ir įsitikinimų ugdymu, jų apsauga nuo religijos įtakos. Daugelyje mokyklų įsteigti teoriniai seminarai mokslinio ateizmo klausimais, jaunųjų ateistų būreliai, organizuojami klausimų ir atsakymų vakarai, disputai, filmų ateistinėmis temomis peržiūros.

Religija buvo ir tebėra mūsų rimta ideologinė priešininkė. Sėkmingai kovoti su ja galima tik tuo atveju, jeigu visi komunistai kasdien dalyvaus ateistiniame darbe, jeigu bus taikomos įvairios šio darbo formos ir priemonės, veiklos objektas bus nuodugniai ištirtas, jeigu partinės ir visuomeninės organizacijos veiks kovingai ir atkakliai.

B. Konovolas
filosofijos mokslų kandidatas
„Pravdos“ spaudos biuras
— ELTA)

„Odesos srities pramonės darbuotojai pirmieji Ukrainoje pradėjo cukraus gamybos sezoną. Respublikos cukraus fabrikai, kurių čia yra 189, kiekvieną parą priims po 2 milijonus tonų ir perdirbs maždaug 400 tūkstančių tonų cukrinių runkelių.

„Frunzės žemės ūkio mašinų gamykloje pradėtas gaminti naujas ruloninis presas — rinktuvas PRP-1,6. Skirtin-gai nuo įprastinių agregatų, presuojančių šieną į 30 kilogramų svorio pakus, naujieji presai — rinktuvai susuka sudžiovintą žolę į pusės tono svorio rulonus. Jūs galima beveik trigubai greičiau sukrauti į kauges.

„Minsko traktorių gamykloje pagaminta pirmoji mašinų MTZ-80. Jų naujose unifikuose kabinose įrengtos šiuolaikinės ventiliacijos, šildymo ir vėsinimo sistemos, sienos padengtos garsą izoliuojančia medžiaga.

„Kurgano žemės ūkio skaičiavimo centras pateikė Kurgano, Tiūmenės ir Omsko sričių kolūkių ir tarybinių ūkių ariamų dirvų ekonominio įvertinimo duomenis. Jie padės planingai vystyti žemdirbystę plačiuose Vakarų Sibiro rajonuose.

(TASS-ELTA)

Aktyviai, kovingai

kintieji, kurie smerkia anti-visuomeninius religinių fanatiku, kelionių į vadinamąsias „šventas“ vietas organizatorių, asmenų, pažeidinėjančių tarybinius įstatymus dėl religinių kultų, veiksmus. Dar daugiau, patiems tarybinių įstatymų dėl kultų pažeidėjams tenka sueigoje atsakyti liaudžiai.

Religiniai ritualai gajūs pirmiausia todėl, kad jie yra susiję su žmonių buitimi, su daugeliu tradicijų ir įpročių. Ir nugalėti juos galima tik tai tuo pačiu ginklu, tai yra, puoselėjant naujus ritualus, šventes ir apeigas. Labai gerai, kad mes jų turime nemažai. Pavyzdžiui, daugelyje miestų ir rajonų iškilmingai registruojami naujagimiai, įteikiami pasai vakaruose „Mano pilnametystė“ arba „Aš — Tarybų Sąjungos pilietis“, rengiami jaunų še-

tėjus, „Deglas“, „Rytai“ „Palydovas“.

Tik viename Briansko srities Novozybkovo rajone yra maždaug 40 vasaros atvirų aikštelių, kuriose aktyviai vykdoma mokslinė ateistinė propaganda. Atokiems kaimams aptarnauti rajone įsteigti du ateistiniai auto-klubai. Čia darbuojasi lektoriai, agitatoriai ateistai, meno saviveiklininkų grupė, demonstruojami filmai gamtos mokslų ir ateizmo temomis, parinkta mokslo populiarinimo ir grožinė ateistinio pobūdžio literatūra.

Daug galimybių propaguoti mokslinį ateizmą, ugdyti ateistinius įsitikinimus turi partinio ir komjaunimo politinio švietimo sistema. Pavyzdžiui, Baltarusijoje politinio švietimo sistemoje

RAJONE, SU kuriuo lenktyniaujame

Betonuotojų brigadininkas

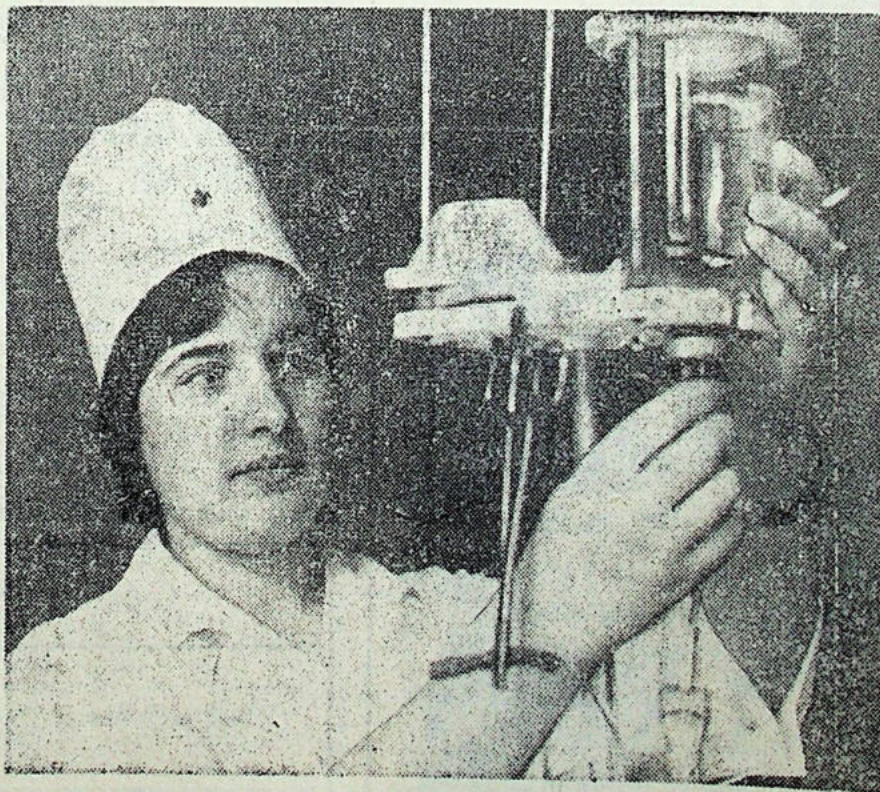
Komunistas Petras Zal-kauskas vadovauja betonuotojų brigadai, kuri lenktyniauja su tokia pat brigada, dirbančia bandmosios eksperimentinės žemės ūkio mašinų gamyklos bendrabučio statyboje.

— Šeši mėnesiai planą įvykdėme. Gerų rezultatų pasiekė dailidės komunistas Georgijus Agejevas, komunistinio darbo spartuoliai Kazys Dalinkevičius, Renaldas Dzita-veckas ir kiti. — pasakoja brigadininkas Petras

Zalkauskas, kuris Rokiškio statybos valdyboje šiose pareigose jau praleido 14 metų. Turi didelį patyrimą, sumaniai organizuoja, paskirsto žmonėms darbą. Kiekvienas brigados narys jaučia atsakomybę už patikėtą darbą, padeda vienas kitam. Petras Zalkauskas apdovanotas medaliu „Už šaunų darbą“ ir ženkle „Statybos pirmūnas“.

A. Zibollo nuotr.

Gydo ir nuoširdus žodis

Į Rokiškio centrinės ligoninės chirurginį skyrių atvežė senutę. Per visą savo gyvenimą moteriškai nė karto neleko apsilankyti pas gydytojus, o dabar ne tik vaistų skoni, bet ir skausmą teks pajusti. Baimė ligonį dar labiau sugniuždo.

— Nesijaudinkite, motė. Čia viskas labai paprasta. Po kelių dienų jūsų ranka bus sveikutėlė, — ramino senutę medicinos sesuo Bronė Augulytė.

Moteriškos akys iš karto suspiudo, veidas pra-giedrėjo. Atrodo, pati ke-liais metais pajauėjo. Pasitikėjimas, padrasinan-tis žodis — taip pat geri vaistai.

Tai puikiai supranta ir jaunoji medicinos darbuotoja. Kiekvieną ligonį ji sutinka nuoširdžiu, švel-niu, paguodžiančiu žo-džiu, šypsena. Už tai Bronė Augulytė visi labai gerbia.

Siemėt skyriuje buvo

surengtas medicinos seserų profesinio meistriškumo konkursas. Apie visas šios profesijos darbuoto-las gauti ir ligonių atsi-liepimai. Daugiausia padėkos žodžių susilaukė komjaunuolė Bronė Augu-lytė. Buvusi Panevėžio medicinos mokyklos auk-lėtinė, trečius metus la-bai gerai dirbanti Rokiš-kyje, šiame konkurse už-ėmė pirmąją vietą.

A. Zibollo tekstas ir nuotr.

Šiandien sukanka 110 metų, kai gimė Juozas Tumas-Vaižgantas

„...Mano poetiškumo šaltinis“

Jau smelkiasi į beržų žalumą geltonis, rausta nuėjusios vasaros aušras sugerusios klevų viršūnės. Zvarbokas vėjas šiauria Alaušo ir Beragio ežerus, tik trumpam nuščiūva, užsiglaudęs pušyne ar tarpukalvių klony. Rugsėjis. Kas suskaičiuos, kiek tų rugsėjų būta šiame svėdasiškių krašte, kur gausu „kalnelių kupročių, upelių gembėtų“. Ateina ir nueina rugsėjai, tokie panašūs gels-tanciais lapais, išskrendančių į pietus gervų girgždesių vaiksloje padangėje, vystančiais žolynais ir tokie skirtingi, nepakartojami žmonių gyvenimais, jų likimais.

Jau toli, už praėjusio šimtmečio slenkščio liko tas 1869 metų rugsėjis, kai Malaišių kaime Anuprui ir Barborai Tumams gimė „tėvų pagrandėlis, dešimtas iš eilės ir paskutinis jų vaikas, atsiradęs po kelerių metų pertaukos, kai jau nebelabai besitikieta mažų“. Kas tada galėjo pagalvoti tame pobūdžiaviniame Lietuvos kaime, kad tasai į pasaulį atėjęs malaišielis, jauniausia Tumų atžala, išgarsins kartų kartoms gimtąjį Vaduvų kraštą, jam bus statomi paminklai, jis liks nemirtingas savo parašytuose kūriniuose.

Nuo mūsų literatūros ažuolo Juozas Tumo-Vaižganto kūdikystės ir vaikystės dienų jau praėjo daugiau kaip šimtmetis. Šiandien minime klasiko 110-ąsias gimimo metines. Iš prabėgusių metų, iš seno gimtojo sodžiaus, iš rašytojo numylėto Svėdasų krašto ateina į mus ir dauguma šiandien gyvų, tokių spalvingų, įsidėmėtinų jo kūrinių herojų. Išvykęs mokyklis, dvasininkijos vyresnybės blaškomas iš vienos parapijos į kitą, paskui sulaukęs pripažinimo, išgarsėjęs kaip rašytojas Juozas Tumas-Vaižgantas dažnai labai sąmojingus, neperdidelius šarpuolių darbe. Rašytojas šiam tipui priskiria lėtą ir lygų savo tėvą, kuriam tas ty-lumas ir lėtumas nesmėkė dvasios karštumo. Paveldėjęs „svėdasietišką“ tempera-mentą, karštai mylėdamas šitą žemę, brandinęs ne tik java, bet ir dainą, šitą „pa-davimų indą Lietuvos seno-

vei“, J. Tumas-Vaižgantas dažnai savo raštais šlovino Vaduvų kraštą, jam paskyrė pačias poetiškiausias savo kūrinių eilutes.

Jau seniai smilčių kalnelyje guli rašytojo kūrinių prototipai, kaip ir visoj Lietu-voj, daug kas, labai daug kas pasikeitė Malaišiuose, Kunigiškiuose ir kituose ap-linkiniuose kaimuose bei jų žmonių gyvenimuose, tačiau gimtasis sodžius mena Vadu-vų krašto dainių, čia visam laikui sugrįžusių granito biustu. Skulptoriaus jamžintus bruožus atpažįsta, gali palyginti su gyvais, savo jaunumėje matytais tik pa-tys seniausieji malaišiečiai ir kunigiškiečiai. Stovi tas bius-tas, aptvertas tvorele, ten, kur kadaise būta Tumų so-dybos. O buvusios pradinės mokyklos pastatas gretima-me Kunigiškių kaime, kur Tumų Juozukas per dvi žie-mas visą pradžiamokslį išėjo, išliko iki mūsų dienų. Galėtų priminti mūsų literatūros kla-siką ne tik šio senutėlio pastato sienos...

Siaudastogių, mažais šešia-šybiais langeliais žiūrinčių į vežimų išmaltą kaimo ke-lią pirklių vietoje iškilo nau-ji erdvūs namai, obuoliai sva-rina jau kitos kartos sodin-tų obelių šakas. Tačiau žmo-nių širdyse tebegyvena Vaiž-ganto kūrinių herojai: napa-liai, mykoliukai, severiutės, lino darbų pasakos. Svėda-siečiai veda savo svečius į tas vietas, kurias savo kūriniuose apdainavo rašytojas. Kiekvienas, čia atvykęs susi-tiklį su Vaižgantu, įsižiūri į Vaduvų krašto tolumą, po giedru dangumi stūksančius kalnelius, vadinamus milžin-kapiais, ir nori čia išgirsti Valiulio pasaką. Ją tebesau-go Valiulio kalnelis, Juodonių piliakalnis. „Kur rymojo Juo-džiaus Kelmas?“ — klausia atvykęs. Ir nori ne tik tą vietą surasti, bet ir Juodžiaus Kelmo dvasią pajauti, pa-matyti Dviragį ir Beragį. „papiliakalnis Valiulio“ at-skirtus, savo akimis išvysti, kaip jie „liūdi, rūkams apsigau-bę. Ne iš širdies skausmo, tik kad toks jų būdas. Jei ir ver-kia, tai tyliai, rasos ašarėlė-mis“. Čia stovi rašytojo pa-mėgtas Popšutės kalnelis, kuris rodė „visai ne kalnas, tik ilsintis liūtas, pirmutinės kojos prieš save ištiesęs ir šeruoatą savo kaktą atsmau-kęs...“

Neliko Vaižganto neapra-šytas, neapdainuotas ir Alau-šo ežeras, į kurio mėlynus vandenį lyg į veidrodį žvel-gia Svėdasų miestelio namai. Tylia vasaros naktį, kai tvy-

ro balta mėnėsiena, iš ežero gelmių pasigirsta nuskendu-sio varpo gausmas...

Svėdasų krašto laukais sruvena Vaižganto pamilta Jara, Malaiša. Gal vietiniai žmonės dar gali pasakyti, kur yra rašytojo paminėtas Gaidžkalnis, Pagrubis, Ivo-dos, Kovynė, Zigė ir daug kitų vietų „Pragiedruliuose“ pagarsintų, savaip Vaižgan-to aiškintų, paslaptingumu dvelkiančių, nes, kaip sakė rašytojas, „čia gyvenau gam-tos padavimų įspūdžiais ir taikių žmonių meile. Tie veiksniai sudarė mano sie-lą, jais ir tegaliu save išaiš-kinoti. Mano raštų tipai, vie-tų vardai, aprašymai ir pada-vimai iš čia semti, ne pra-manyti“.

Vaižganto kūrinių herojai žavi gaivališka prigimtimi, dvasingumu. Juose, kaip ra-mė filologijos daktarė V. Za-borskaitė, „netylantis gra-žaus ir prasmingo gyvenimo potroškis, nenuilstančios pa-stangos nugaltėti pilkumą, apsilėidimą, blogį savyje ir pasaulyje“.

Paminklu J. Tumas-Vaiž-gantas sugrįžo ir į Svėda-sus. Stovi jis miestelio vidu-ryje, mažame skverelyje po kupliomis rudenį nugelstan-čiomis liepomis ir su ta jo amžininkų menama, gerašir-diška šypsena, sustingusia skulptoriaus B. Bučio išlieto-je bronzioje, žvelgia į Svėda-sų šiandieną, į miestelio pa-krastį skalaujantį, „linksmi žvilgantį it svėdasiško akis“ Alaušą, į savo kraštą, kuris ilgį rašytojo mirties buvo jo poetiškumo šaltinis, talento versmė.

M. Telksnytė,
V. Račkaitis

PAGERBTAS RAŠYTOJO ATMINIMAS

Rugsėjo 20 dieną sukanka 110 metų, kai gimė mūsų žemietis rašytojas, literatūros istorikas ir kritikas, visuome-nės veikėjas Juozas Tumas-Vaižgantas. Šiam jubiliejui jau iš anksto buvo pasiruoš-ta. Pakely į rašytojo gimtą-jį Malaišių kaimą, esantį „Lenino keliu“ kolūkyje, bu-vo įrengtos rodyklės, gražiai sutvarkyta buvusios rašyto-jo tėvų sodybos aplinka, čia pat iškilo anykštėno liaudies meistro J. Tvardausko meniškai išdrožtas medžio darbas, kuriame iškallos raidės kiek-vienam byloja apie tai, kad 1869 m. rugsėjo 20 dieną čia buvusioje sodyboje gimė lie-tuvių literatūros klasikas Juozas Tumas-Vaižgantas. Šeštadienio pavakarę Malai-šių kaime prie rašytojo bius-to susirinkus gausiam būriui rajono vidurinių mokyklų jaunųjų literatų, pedagogų, „Lenino keliu“ kolūkio žem-dirbių, svečių, įvyko iškilmin-gas J. Tumo-Vaižganto atmi-nimo minėjimas. Jį pradėjo Svėdasų apylinkės Liaudies deputatų tarybos vykdomojo komiteto pirmininkas S. Gied-raitis.

— Šį ankstyvo rudens va-karą, krintant pirmutiniam šalnų nuauksintiems lapams

mes atėjome su gėlių puokš-tėmis ir su melle, pagarba širdyse, kad pagerbtume ra-šytojo atminimą, kad nusi-lenktume jo gimtajai žemei ir paprastiems darbo žmo-nėms, kurių šviesius ir taurius paveikslus jis parodė savo kūryboje, — tokiais žodžiais į susirinkusius kreipiasi Svė-dasų vidurinės mokyklos mo-kytojas, respublikos nusipel-nęs mokytojas T. Kazlauskas.

Prisiminimus apie rašytoją pasakojo giminaitė M. Naku-tienė, apie tai, kaip dabar gy-vena J. Tumo-Vaižganto gim-tinės „Lenino keliu“ kolūkio žemdirbiai, kalbėjo Kunigiš-kių aštuonmetės mokyklos mokytoja V. Tamošiūnienė. Prie rašytojo biusto buvo pa-dėtos gyvų gėlių puokštės. Rudens gėlėmis pražydo ir Vaižganto paminklas Svėda-suose. O kultūros namuose įvyko vakaras, skirtas pa-garbtai šio žymaus svėdasiš-kių atminimą. Minėjimą pra-dėda Svėdasų vidurinės mo-kyklos moksleiviai, atlikę Vaižganto kūrinių ištraukas, papasakoję senų žmonių at-mintyje išlikusias susitikimų su šiuo rašytoju nuotrupas. Žodį apie anykštėnų meilę rašytojo J. Tumo-Vaižganto

kūrybai taria rajono kultūros skyriaus vedėjas S. Slauru-saitis. Pranešimą apie J. Tu-mo-Vaižganto kūrybą, gyve-nimą, asmenybės bruožus skaitė filologijos mokslų dak-taras L. Gineitis.

Kalbėjusi A. Vienuolio-Zukausko memorialinio mu-ziejaus direktorė T. Mikeliū-naitė pabrėžė J. Tumo-Vaiž-ganto kūrybos vertę, anykš-tėnų begalinį susidomėjimą savo žemiečių rašytojų lite-ratūrinio palikimu.

Prisiminimus apie susitiki-mus su šiuo didžiu žmogumi papasakojo LTSR Liaudies rašytojas, Anykščių rajono Garbės pilietis Juozas Bal-tušis.

J. Tumo-Vaižganto kūrinių ištraukas skaitė aktoriai To-mas Vaisieta ir Monika Mi-ronaitė. Po to visi žiūrėjo Vaižganto apysakos „Dėdės ir dėdienės“ ekranizaciją — Lietuvos kino studijos meni-nį filmą „Tas prakeiktas nuo-lankumas“.

Kultūros namuose veikė Anykščių rajono centrinės bibliotekos suorganizuota pa-rodą, bylojanti apie Vaižgan-to kūrybą, visuomeninę veik-lą.

Vyt. Bagdonas
„K. d.“ koresp.

VYTAUTAS VITKONAS

Burbiškio parke

Cia, parke sename,
Zaliuoja maumedžiai,
Atbėga prie upelio atsigerli stinos,
Vėl varnų eglės kiau ir lizdai.
Toks geras, mielas man
Jis, giesmę savo siaudžiantis.
Ateidavau pasveikinti jo pirmas —
Ne vakar, užvakar, jaunystėje kadais.

Vėl plazda čia diena.
Aš pro lazdynų atžalas,
Pro dabartį į ateitį skverbčiuosi
Ir jau sustoti niekaip negaliu.
Tik štai regiu: viena
Artėji tu žole, — ji atželia
Gegužėje, — pro uosį
Anuo gyvenimo pavasarių keliu.

Kartūno suknele,
Plaukų vėduoklę ant pečių išskleidusi,
Kaip šauksmas, kaip tylą tėvų, senelių,
Jau kartais nepasiekusių nei mūsų, nei kitų.
Kokla, sakyk, galia
Po tiek dešimtmečių grąžina veidą su
Nuostabiomis giedrų akių ugnelėmis,
Kai nebėra teisųjų nei kaltų?

TAVO DOVANA

Padovanojai sugrįžimų šviesą —
Kaip gera kartais iškelti iš namų!
Išleisdama sakei ir lauksi, ir ilgesies,
Mane užbūrei savo švelnumu.

Praėjo mėnesiai, prabėgo metai;
Mes vėl abu — kaip tūkstančiai kitų.
Gandrai nuskrisdami po plunksną mėta.
Ruduo arti, bet dar surinksi tu

Visas. Dabar tegu dainuoja mums rugpjūtis,
Kol saulų pulkas — kiekvienam lange,
Kol debesų plieninių šaltos grūtys
Dangaus nedengia lavina klampia.

Taip žydi, kvepia dobilų atolas...
Toli susikerta ir skiriasi keliai.
Gyvenimas kaip jauno žirgo šuolis
Vaikystės mūsų pievoj didelė.

Esu laimingas. Vėl girdžiu motyvą
Anų pavasarių, anų dienų.
Vien tavo artumu kaip niekad gyvas,
Į mėlynas užuoganas einu.

PAZADAS

Kartosiu viską:
Juoką nutolstantį, baltą,
Eglės aukštos obeliską, —
Tegu jis nulems mano kalnę

Laukus kartosiu
Ir akimirka, — ji nesugrįžta
Sausiu, kur tu, vis,
Į dūžtantį vakaro krištolą.

Zingsnius kartosiu, —
Einantys juos palieka.
O paskui vartus aš
Atkeisiu rūkams iš lieknų.

Kartosiu saulę —
Šviesulį didelį, ryškų,
Vaisą dar šokinį salėję
Ir nesėkmę — likimo ryškų

DOMICELE JUODZIONAITĖ

Rugsėjo naktis

Kokla graži naktis rugsėjo!
Zvaigždėlės plazda lyg nuo vėjo,
Viršūnėm medžių mėnuo karstos,
Į ežerą zvaigždžių pribarsęs.

O ant lygaus arimo juodo,
Dar neliesto šalnos nei gruodo,
Rugeliai kuždasi išdygę,
Kad jiems nėra pasaulio lygių.

Upelis gurga sau vienodai,
Pavasari sapnuoja sodai.

„Nevežio“ kolūkis

KRENTA PLYTOS NUO STOGO...

Praeitą penktadienį, prieš pietus, einant Petro Cvirkos gatve buvo galima pamatyti tokį vaizdą: nuo penkiaukščio namo stogo viena po kitos ėmė kristi plytos. Jas svaiddė kombinezoni vilkinti, ant stogo užsilipusi moteris (matyt, statybininkė, gal ten prisireikė kokio remonto). Dugliai dunksi atsitrenkdamos į žaliąją veją, iš tokio aukščio krisdamos plytos. Jos negalėjo kliudyti pro šalį einančių praeivių atokiau nuo namo nusiliesusia gatve, bet... smigterėjo paširdį pamatčius, kad ten, kur krinta plytos, bėga su kamuoliu žaiddami du berniukai. Aišku, kas galėtų pagalvoti, kad tuo tarpu nuo stogo gali kristi plyta... Laimė, ji prakišo pro šalį, netoliese nuo vaikų trinkelėjo žemėn. Ne daug betūko iki nelaimės... Jeigu tas plotas, kur krito plytos, būtų aptvertas dėmės atkreipiančia virvele, ten nebūtų atsikūre tie berniukai, nebūtų tokios pavojingos, akimirksnį trukusios situacijos. Toks nepasymas saugumo priemonių galėjo liūdnei baigtis. Beskubant atlikti kokius darbus, to nereikėtų pamiršti.

BE PUSLITRIO — NEPRISISAUKSI

I autobusų stotį atlingavo senutė, tempiantį tinklėlyje keletą bonkų deglinės. — Argi tiek išgersi, močiutė? Kvesk ir mus į svečius, — šaiposi smailindami akis į nešulį autobuso belaukiantieji vyrų.

— Kam aš gersiu, vaikeliai... Bet, va, ateina bulviakasis, reikės miežius iškulti... Be puslitrčio nieko neprisiskausi...

Senutės žodžiuose nemaža tiesos. Atėjus darbymečiui, daug kas kaime apsirūpina puslitrčiais. Antraip, vargiai sulauksi taktininkų. Bet ar neperbrangiai kainuoja toks vaišingumas, kuris neretai ir prie nelaimės priveda? Ar ne patys mechanizatoriai prie to įpratino savo kaimynus, be jų pagalbos neišsiverdiančius žmones?

KASTONAI KENCIA

Liūdna miestą pluošiančių kaštonų dalia. Vos tik saulė pakrypsla rudenio, vaikai daužo akmenimis, pagaliai ant medžių kybančius žalius ežiukus — neprinokusius kaštonų vaisius. O vikresni jsi-karia net į viršūnę. Būm! ir šaligatvius kaštonai, byra jų lapai, aplaužytos šakos... — Ką jus veiksime su tais kaštonais? — paklausiau aną dieną praedamas pro šalį poros berniukų, baigiančių pilnas kišenes prisikišti šio „grobio“.

— Mokytoja liepė į mokyklą atsinešti.

Tai palaukiu, kol patys nukris, prinoks...

— Kad mums jau reikia rytoj.

Gal jiems mokytoja ir liepė. Bet kažin ar priminė, kad negalima žaloti medžių, jų laužyti, kad nedera plėsti nenunokusius vaisius. Kad ir kaštonų... Juk jie pasodinti ne tam, kad būtų niokojami, draskomi. Subrandinę savo vaisius, patys nubers žemėn. Tai visų pirma turėtų vaikams paaiškinti tėvai, juos sudrausminti. Bet, žiūrėk, kartais pati mamytė palenkia galvę augančio kaštono šaką, padeda savo mažyliui nuplėsti tą žalią ežiuką...

Kas rudenį kenčia mūsų miesto kaštonai. Tada kas tik nori juos drasko, niokoja.

V. Valšyns

KUO GRAŽŪS SODAI

Sakoma, kad sodai gražūs pavasariniais žydėjimais, dužgiančiomis bitėmis ir rudeniniais derliais.

Mūsų tėvams, seneliams ir proseneliams aukštaitiškai sodai teikdavo ne vien džiaugsmą, savotišką poilsį po sunkių darbo dienų, bet ir pasididžiavimą mokėjimu nederlingoje žemėje išauginti puikius ir skanius vaisius. Keliantis į gyvenvietes ir plačių mastų vykdamas melioracijos darbus, dauguma sodų jau išnyko, tačiau sodininkystės tradicijos dar labiau sustiprėjo, įgaudamos kolektyvinės sodininkystės formą.

Maždaug prieš dešimtį metų pirmieji „Silelio“ kolektyvinio sodo nariai pradėjo ruošti apšviestą, žemdirbystei mažai tinkamą žemę sodui. Tuomet dar niekas negalvojo apie dekoratyvinius auga-

lus ir gėles kolektyviniame sode. Dabar, vaikščiodamas gražiai sutvarkytais kolektyvinio sodo keliais ir alėjomis, grožėdamasis spalvingais sodo nameliais ar jaukiais įrengtais poilsio kampeliais, matydamas vešliai augančius įvairiausius asortimento vaismedžius ir įvairiaspalvių gėlių gausumą, kiekvienas vertinimo komisijos narys suprato, kad atsakyti į jau tradiciniu tapusį klausimą „Kuo gražūs sodai?“ nėra taip papasta.

Sukurti laukinę aplinką gali tie kolektyvinio sodo nariai, kurie turi pasistatę sodo nemelius, prie kurių daug lengviau komponuoti dekoratyvinius krūmus ir gėlynus. Ir šių metų konkurse — apžiūroje neprašėmami buvo kaimynai — Algirdas Kriškė-

nas ir Jonas Januška, kurie pelnė I-II vietas. Trečioji vieta pripažinta sodo namelio neturintiems Juozui Remeikiui, kuris augina daug gėlių ir sumaniai jas komponuoja pavyzdinčiai tvarkomame sodo sklypelyje. Į daugiausiai balų pelnusių sodo sklypelių dešimtuką pateko Minajaus Ročenkovo, Vlado Saoranausko, Petro Bagucko, Gintauto Niauros, Juozo Balaišo, Edmundo Kežučio ir Edvardo Juodžio pavyzdinčiai prižiūrimi sklypeliai. Visi jie yra saviti, gražiai išplanuoti, pasižymi dekoratyvinių elementų įvairumu, gėlių gausumu. Daug kur gražiai prižiūrima veja. Pagyrimo verti Anelės Reisienės, Gardaus Afanasjevo, Juozo Galisankos, Jono Tamilino, Roberto Baltušniko, Norgento Misevičiaus ir Henriko Dabuzinsko sodo sklypeliai, kurie grožiu gerokai pralenkia vidutinius Anykščių miesto kolektyvinių sodų sklypelius.

Vertinimo komisija applan- kė ir visus kitus sodo sklypelius, kurių dauguma tvarkomi gerai arba patenkinamai. Labai originalus Alberto Zliobos sklypelyje esantis medinis šulinys su paliku- sia svirtimi.

Redaktorius ST. VINCIUNAS

ZITUTEI PIVORIŪNAITEI

Su Tavimi dalinamės džiaugsmais ir rūpesčiais, leisk pasidalinti ir skausmu, kurį sukėlė mylimo tėvelio mirtis.

Vilniaus žemės ūkio buhalterinės apskaitos technikumui III kurso draugės ir vadovė

ZIGMUI FIRUI

Su Tavimi dalinamės džiaugsmais ir rūpesčiais, leisk pasidalinti ir skausmu, kurį sukėlė mylimos mamytės mirtis.

„Gintaro“ kolūkio Rėpėnų sektoriaus mechanizatoriai

Nuoširdžius užuojautos žodžius skirkime ZITAI JACEVICIŲTEI dėl jos mylimos mamytės mirties. Pauriškių pradinės mokyklos mokiniai ir mokytojai

JONUI JUODZIUI

Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui, reiškiamo nuoširdžią užuojautą. TSO J. Pačinsko brigados nariai

ALBINAI PURLIENEI Tegū nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui. Universalinės parduotuvės darbuotojai

MYKOLUI IR KONSTANCIJAI BAUROMS

Sunkią gyvenimo valandą, mirus mylimam dukrai LIUDAI, nuoširdžiai Jus užjaučiame ir liūdimė kartu. N. Zukauskienė, E. ir D. Zilinskai, R. ir B. Zukauskai, V. ir M. Semėtos

Dingo juodbėrė kumelė. Mačiusius prašau pranešti Kairiui Jonui, Koriui, gyvenančiam Raguvos miestelyje.

Tačiau „Silelio“ kolektyviniame sode dar yra nedidelis apsilaidėlių sodo narių būrys — Antanas Riauba, Leonardas Jarmalavičius, Petras Grikevičius, Juozas Beresnevičius ir kiti, kuriems, matyt, svetimas kolektyvinio sodininkavimo ir grožio jausmas. Jų sklypeliai paversti blogai prižiūrimais daržais. Kolektyvinio sodo valdyba turėtų pagalvoti, ar verti tokie sodo nariai garbingo sodininko vardo.

Kolektyvinio sodo valdyba ir energingas jos pirmininkas Henrikas Dabuzinskas kasmet vis atkakliau siekia, kad retėty apsilaidėlių sodininkų gretos, kad sodas būtų ne tik vaisių, uogų ir daržovių auginimo vieta, bet ir sodininkų poilsio, bendravimo su gamta, jos grožio puoselėjimo kampelis.

Artėja spalio mėnuo — sodų sodinimo laikas. „Silelio“ kolektyvinio sodo ir kitų mūsų miesto kolektyvinių sodų valdybos turėtų labai nuodugniai apsvarstyti, ką dar galima padaryti, kad mūsų soduose būtų jaukiau ir gražiau. Sodindami naujus dekoratyvinius želdinius, daugiau iniciatyvos ir sumanumo turėtų parodyti ir patys sodininkai.

Alb. Cernauskas
LSD Anykščių tarybos
sodininkų sekcijos
pirmininkas

Dėkojama

Reikiame nuoširdžią padėką Lietuvos sąjungos Vilniaus autobusų Anykščių autobusų linijos viršininkui ir darbuotojams, Anykščių kooperatyvo darbuotojams, Burneikiams, Stiziams, Darbrovskiams, Jakovliavams, Patkočiūnams, Barauskams, giminėms ir Kurklių miestelio gyventojams, kurie užjautė ir padėjo mums, laidojant mylimą vyrą ir tėvelį Joną Tamulį. Zmona ir sūnus

Reikiame nuoširdžią padėką Sodininkystės tarybinio ūkio direktoriui Z. Nazarovui, Pagirų skyriaus darbininkams, BGAK direktoriui J. Uzdonui, profsąjunginei organizacijai, batsiuviams, giminėms, kaimynams, visiems, kurie užjautė ir padėjo mums, laidojant mylimą mamytę Julę Firiene. Valkai

Nuoširdžiai dėkojame Anykščių autotransporto įmonės kolektyvui, LKP Anykščių rajono komiteto darbuotojams, kaimynams, visiems, kurie padėjo ir užjautė mus sunkią valandą, netekus brangaus Savelijaus Kolosovo. Zmona, dukros ir motina

Reikiame nuoširdžią padėką „Gintaro“ kolūkio valdybai, kolūkiečiams, bendratariams, giminėms, kaimynams, visiems, kurie užjautė ir padėjo mums, laidojant mylimą vyrą ir tėvelį Kazį Simkų. Zmona ir valkai

Reikiame nuoširdžią padėką Debeikių ir Anykščių pieinių darbuotojams, „Anykščių vynos“ administracijai, profsąjunginei organizacijai, vyno-kalvados, išpilstymo cechų darbuotojams, bendradarbiams, M. Melnikaitės kolūkiečiams, visiems, kurie padėjo mums, laidojant mylimą mamytę Koltrinę Sakalauskienę. Sūnus — Stasys, Vladas, Benediktas, Henrikas

ŽINIOS

APIE BENDRĄ PIENO GAMYBĄ IR PRIMELZIMĄ IS KARVĖS 1978 m. rugsėjo 10—17 dienomis

Ūkio pavadinimas	Bendra pieno gamyba proc., lyginant su 1978 m.	Iš karvės kg		Ūkio pavadinimas	Bendra pieno gamyba proc., lyginant su 1978 m.	Iš karvės kg	
		per parą	+,-, lyginant su 1978 m.			per parą	+,-, lyginant su 1978 m.
Androniškiškis	106	9,3	—	„Puntukas“	116	8,7	+0,8
„Anykščių šilelis“	106	10,3	+0,4	„Sklemionys“	118	9,6	+0,9
„Atėitis“	101	9,3	+0,4	„Surdegis“	109	8,9	+0,3
„Atžalynas“	120	9,1	+1,2	„Svėdasai“	100	10,4	—0,3
„Aukštakalnis“	97	8,1	—0,6	„Svyturys“	111	12,0	+0,9
„Aušra“	111	9,6	+0,6	„Už taikę“	107	10,0	+0,1
„Ažuolas“	118	9,4	+1,1	„Vienybė“	101	8,9	—0,4
Cerniachevskio	122	10,1	+1,1	Kolūkiuose:	108	9,7	+0,4
„Gegužės pirmoji“	111	10,4	+0,8	Jakšiškių t. ūkis	110	9,6	+0,6
„Gimtoji žemė“	102	10,3	—0,3	Naujasodžio t. ūkis	93	7,7	—0,4
„Gintaras“	105	9,4	+0,4	Raguvelės t. ūkis	94	8,0	—0,6
K. Staro	104	10,4	—	Staškūniškio t. ūkis	111	8,7	+0,7
Kurkliai	97	8,6	—0,8	Sodininkystės t. ūkis	103	10,0	—0,1
„Lenino keliu“	107	11,1	—0,5	Elmininkų eksp. ūkis	103	9,3	—
Levaniškiškis	115	10,7	+1,7	Valst. ūkiuose:	103	9,0	+0,1
M. Melnikaitės	125	9,6	+1,5	Aknysčių pagalb. ūkis	88	9,3	—1,0
„Nevėžis“	113	9,9	+0,9	RAJONE:	107	9,6	+0,3
„Pirmyn į komunistą“	107	10,3	+0,3	Anykščių rajono Valstybinės statistikos informacinė skaičiavimo stotis			

„Automobilistas“ — „Modulis“

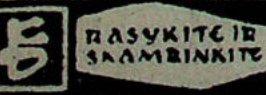
Šeštadienį „Automobilisto“ komandos futbolininkai susitiko su Pabradės „Modulio“ komanda. Susitikimas prasidėjo staigiomis anykščių komandos atakomis. Trečioje žaidimo minutėje nuo aikštės šeiminkų gražaus derinio ir tikslaus puolėjo A. Bugeno smūgio „Modulio“ komandos vartininkų teko kamuolį išimti iš vartų ir žaidimą pradėti iš aikštės vidurio. Pirmas kėlinys ir baigėsi 1:0 „Automobilisto“ komandos naudai.

Ir po pertraukos anykštiniai žaidė energingai ir žaidimo iniciatyva buvo jų rankose. „Modulio“ komandos futbolininkai stengėsi rezultata išlyginti, bet jiems nesisekė. Siame kėlinyje įvairių nepasiekė nė viena komanda. Susitikimas tarp „Automobilisto“ ir „Modulio“ komandų baigėsi rezultatu 1:0 aikštės šeiminkų naudai.

A. Nemunaitis

67262 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktorius 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективнис дaрбас» («Коллективный труд») — орган Аникшяйского районного комитета КП Литвы и Аникшяйского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)

Rinko Panevėžio spaustuvs Anykščių skyrius, Pergalės 35, spaudė Ukmergės spaustuvs, J. Janonio 31. Spausdi namia rotacine mašina. Indeksas 67352

Išleista antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 11214 Užsak. Nr. 1538